

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน : กรณีศึกษาเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ

ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) อาเซียนจะเปลี่ยนรูปแบบการรวมตัวในลักษณะสมาคม (Association) ไปเป็นแบบประชาคม (Community) ภายใต้ความร่วมมือ 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community : APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) ในบรรดาประชาคม 3 เสาหลักนี้ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจะมีความสำคัญในการผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติมากที่สุด เนื่องจากแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC Blueprint) มีเนื้อหาและกระบวนการที่กระทบต่อประเด็นอ่อนไหวของประเทศสมาชิก โดยเฉพาะหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน (Non-Interference) และการเคารพอำนาจอธิปไตยของกันและกัน

อย่างไรก็ดี ผู้ที่เกี่ยวข้องก็พยายามหาวิธีการเพื่อสร้างประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนให้เกิดขึ้นได้จริงตามเจตนารมณ์ในการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ปัจจุบันผู้เชี่ยวชาญด้านอาเซียนรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงในอาเซียนได้แสวงหาปัจจัยที่จะชักจูงประเทศสมาชิกให้เข้ามามีส่วนร่วมกัน โดยหลายท่านได้ชี้ไปที่การหาภัยคุกคามต่อความมั่นคงร่วมกัน (Common Threat) โดยเฉพาะภัยด้านความมั่นคงนอกรูปแบบ (Non-Traditional Security) เช่นการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และภัยธรรมชาติ โดยหวังว่าประเทศสมาชิกจะสามารถแสวงหาจุดร่วมได้จนเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรม

แผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนเป็นการผสมผสานระหว่าง ASEAN Security Community Plan of Action และ Vientiane Action Programme (VAP) รวมถึงงานในส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับเป้าหมายหลักของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คือ

1. ประชาคมที่มีกติกาและมีการพัฒนาค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน ซึ่งเป็น 2 หลักการที่ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ การไม่แทรกแซงกิจการภายใน และการส่งเสริมค่านิยมของประชาคม
2. ประชาคมที่ทำให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ มีความสงบสุข มีความแข็งแกร่งพร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ซึ่งเป็นความพยายามที่จะส่งเสริมให้อาเซียนพึ่งพาอาศัยกลไกของตนมากขึ้นในการแก้ไขปัญหาและความท้าทายต่างๆ ในภูมิภาค
3. ประชาคมที่ทำให้เป็นภูมิภาคที่มีพลวัตและมองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวและลักษณะพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงการที่อาเซียนยอมรับว่าไม่ควรมุ่งเพียงเรื่องภายในแต่เน้นการสร้างหุ้นส่วนกับโลกภายนอกให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

อาชญากรรมข้ามชาติ

ภัยคุกคามต่อความมั่นคงนอกรูปแบบซึ่งรวมถึงอาชญากรรมข้ามชาตินั้น เป็นส่วนหนึ่งของกุญแจสำคัญของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในข้อ “การส่งเสริมให้เกิดภูมิภาคที่มีเสถียรภาพ ความสงบสุขและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีความรับผิดชอบทางด้านความมั่นคงในวงกว้างร่วมกัน” ซึ่งมีกิจกรรมหลักคือ

- เพิ่มความร่วมมือในการรับมือกับภัยความมั่นคงนอกกรอบแบบต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต่อสู้กับอาชญากรรมข้ามชาติและปัญหาข้ามพรมแดนอื่นๆ

- เพิ่มความพยายามในการต่อต้านการก่อการร้ายโดยการลงนามรับรอง ASEAN Convention on Counter-Terrorism และนำไปปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

อาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบันนี้มีความซับซ้อนมากขึ้นกว่าเมื่อก่อนมาก เนื่องจากมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีด้านการสื่อสารคมนาคม ทำให้อาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบันนี้นั้นยกระดับเป็นปัญหาระดับโลก ยิ่งพฤติกรรมทางเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้นั้นยกระดับจากเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและระดับโลก ส่งผลให้เกิดการแก้กฎหมายหรือข้อบังคับต่างๆ ให้ผ่อนปรนมากขึ้นเพื่อเอื้อกับการค้าและแรงงานระหว่างประเทศ แต่ผลที่ตามมาคือกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาตินั้นก็ได้ใช้ช่องว่างเหล่านี้แสวงหาผลประโยชน์และประกอบอาชญากรรม

Convention Against Transnational Organized Crime โดยสหประชาชาติได้ให้คำจำกัดความของอาชญากรรมข้ามชาติไว้ใน Article 3 ว่าเป็นอาชญากรรมที่

(a) มีการประกอบอาชญากรรมในรัฐตั้งแต่ 1 รัฐขึ้นไป (It is committed in more than one state);

(b) มีการประกอบอาชญากรรมภายใน 1 รัฐ แต่มีการเตรียมการ วางแผน สั่งการ หรือควบคุมมาจากรัฐอื่น (It is committed in one state but a substantial part of its preparation, planning direction or control takes place in another state);

(c) มีการประกอบอาชญากรรมภายใน 1 รัฐ แต่กลุ่มอาชญากรรมนั้นเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชญากรรมในรัฐมากกว่า 1 รัฐ (It is committed in one state but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than on state); หรือ

(d) มีการประกอบอาชญากรรมภายใน 1 รัฐ แต่ผลของอาชญากรรมนั้นส่งผลไปถึงรัฐอื่น (It is committed in one state but has substantial effects in another state.)

อาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบันส่งผลร้ายแรงกับความมั่นคงของชาติมากกว่าเมื่อก่อนมากและกระทบสู่หลายภาคส่วนของประเทศนั้นๆ อย่างเช่นปัญหาด้านยาเสพติดที่นอกจากจะกระทบทางด้านสาธารณสุขแล้ว ยังกระทบต่อภาคเศรษฐกิจ ภาคการเมือง (การคอร์รัปชัน) นอกจากนี้กลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบันในบางประเทศมีอำนาจเหนือกฎหมายของประเทศหรือเป็นผู้มีอิทธิพลในทางการเมืองของประเทศนั้นๆ ด้วย เช่นในโคลัมเบีย เปรู หรือพม่า ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลประเทศนั้นๆ ไม่สามารถพัฒนาภาคการเมืองและภาคเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่

อาชญากรรมข้ามชาติในอาเซียน

โดยทั่วไปแล้วอาชญากรรมข้ามชาตินั้น มักจะเกิดจากการที่ประเทศใดประเทศหนึ่งมีความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเมื่อเทียบกับอีกประเทศหนึ่ง รวมถึงเกิดจากการที่อำนาจรัฐบาลส่วนกลางเข้าไปไม่ถึง ในกลุ่มประเทศอาเซียนก็เช่นกัน ความเหลื่อมล้ำด้านกฎหมายและบางประเทศที่อำนาจส่วนกลางเข้าไปไม่ถึงบางบริเวณของประเทศนั้น ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมข้ามชาติเช่นการที่ชนกลุ่มน้อยตามชายแดนพม่าผลิตยาเสพติดแล้วนำมาขายในประเทศไทย หรือการที่บริเวณชายฝั่งบางพื้นที่ของอินโดนีเซียที่ขาดการสอดส่องดูแลจาก

เจ้าหน้าที่จากส่วนกลาง ส่งผลให้เกิดกลุ่มโจรสลัดที่เข้าไปประกอบอาชญากรรมในน่านน้ำสิงคโปร์ ในแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนได้กล่าวถึงอาชญากรรมข้ามชาติอยู่ 6 ประเภทนอกเหนือจากการก่อการร้าย นั่นก็คือการลักพาตัวและค้ำมนุษย์ การค้ายาเสพติด การประมงผิดกฎหมาย การค้าอาวุธเถื่อนขนาดเล็ก อาชญากรรมทางไซเบอร์ และโจรสลัด อย่างไรก็ตาม อาชญากรรมที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศสมาชิกที่ต้องจัดการอย่างเร่งด่วนนั้น มี 3 ประเภทคือ การลักพาตัวและค้ำมนุษย์ การค้ายาเสพติด และโจรสลัด

อาเซียนกับการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ

กลุ่มประเทศอาเซียนนั้นมีความตื่นตัวในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติมาเป็นเวลากว่าทศวรรษแล้ว เนื่องจากอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้เกิดภายในขอบเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง ความร่วมมือหลายๆ อย่างนั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีอย่างเช่นการลดจำนวนการค้ายาเสพติดในภูมิภาค แต่ก็ยังมีอีกหลายประเด็นที่ยังคงต้องร่วมมือกันแก้ไขอย่างเช่นปัญหาภัยโจรสลัด รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีความร่วมมือต่างๆ เพื่อรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติที่พัฒนาตัวเองตามการเปลี่ยนแปลงของโลก

อันที่จริงแล้วอาเซียนเริ่มมีความร่วมมือในเรื่องการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 (ค.ศ.1976) หลังจาก Bali Concord I แต่ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของการค้ายาเสพติด จนอาเซียนได้มีการจัดตั้งการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน (ASEAN Ministerial Meetings – AMM) และเริ่มพูดถึงอาชญากรรมข้ามชาติในวงที่กว้างขึ้นและได้มีการเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกมีการร่วมมือกันใกล้ชิดยิ่งขึ้นในการแก้ปัญหาต่างๆ เช่นความไร้ประสิทธิภาพของตำรวจระบบกฎหมายที่ล้าสมัยและคอร์รัปชัน จนในการประชุม ASEAN Conference on Transnational Crime ในปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ.1997) ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ประกาศ “คำประกาศว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ” (Declaration on Transnational Crime) ซึ่งถือเป็นความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมครั้งแรกของกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งคำประกาศดังกล่าวมีความน่าสนใจตรงที่มีการสร้างกลไกความร่วมมือต่างๆ เพื่อต่อต้านปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เช่นการกำหนดการประชุมรัฐมนตรีในเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ (ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime – AMMTC) ทุกๆ สองปีและเรียกร้องให้มีความร่วมมือในส่วนกลไกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น ASEAN Senior Officials on Drug Matters (ASOD) และ ASEAN Chiefs of National Police (ASEANAPOL) นอกจากนี้ยังเรียกร้องให้ผลักดันกลไกความร่วมมือเฉพาะกิจอย่างเช่น ASEAN Plan of Action on Transnational Crime, Institutional Framework for ASEAN Cooperation on Transnational Crime รวมถึงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง ASEAN Law Ministers and Attorneys-General, ASEAN Chiefs of National Police, ASEAN Finance Ministers, Directors-General of Immigration และ Directors-General of Customs ให้มีบทบาทในการต่อต้านภัยจากอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้น จนกระทั่งเกิดการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนปี พ.ศ.2558 ขึ้นมา โดยมีการเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกร่วมกันต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติโดยใช้ความเป็นประชาคมเป็นกลไกในการแก้ปัญหา ซึ่งก็เป็นที่น่าติดตามว่าการเป็นประชาคมนั้นจะสามารถต่อต้านและแก้ไขปัญหาเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติได้ดีเพียงใด

ปัญหาและอุปสรรค

แม้ว่าการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของกลุ่มประเทศอาเซียนจะเป็นจุดเริ่มต้นและก่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง แต่ในปัจจุบันต้องยอมรับว่ายังคงมีข้อขัดข้องที่อาจจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานที่ประเทศสมาชิกจำเป็นต้องรู้และหาวิธีจัดการ อันที่จริงต้องยอมรับว่ามีความคืบหน้าไม่น้อยมากในร่วมมือกันในกลุ่มประเทศอาเซียนในการรับมือกับภัยความมั่นคงนอกกรอบแบบ ซึ่งในที่นี้คืออาชญากรรมข้ามชาติ

เนื่องจากตามที่กล่าวไปข้างต้นนั้น ความร่วมมือในการต่อสู้ภัยด้านความมั่นคงนั้นมักจะมีประเด็นที่ต้องกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของประเทศสมาชิก ทำให้ไม่ค่อยมีประเทศใดกล้าออกมาเป็นผู้นำอย่างจริงจัง นอกจากนี้ประเด็นบางประเด็นยังถูกมองว่าเป็นเพียงประเด็นระดับทวิภาคี อย่างเช่น ปัญหายาเสพติดจากพม่าที่ไหลเข้าสู่ประเทศไทย หรือปัญหาโจรสลัดในช่องแคบมะละกาที่เป็นประเด็นระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียซึ่งไม่ต้องการให้ประเทศที่สามเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ยิ่งไปกว่านั้นบางประเด็นยังถูกมองว่าเป็นเรื่องของประเทศใดประเทศหนึ่งด้วย อย่างเช่น ปัญหากลุ่มอาชญากรรมจากประเทศรัสเซียที่เข้ามาประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศไทย ซึ่งประเด็นต่างๆ ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติแต่ก็ไม่ได้สร้างแรงจูงใจให้ประเทศสมาชิกอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วม ฉะนั้น เมื่อประเด็นเรื่องอาชญากรรมข้ามชาตินั้นถูกมองเป็นเรื่องระหว่างสองประเทศหรือเรื่องภายในประเทศใดประเทศหนึ่ง วิถีอาเซียน (ASEAN Way) ก็มักจะถูกนำมาใช้ทันที โดยการไม่เข้าไปยุ่งเรื่องภายในประเทศของอีกฝ่าย หรือไม่เข้าไปยุ่งกับความขัดแย้งของทั้งสองฝ่ายด้วยพื้นฐานวิถีอาเซียนที่ว่าความขัดแย้งระดับทวิภาคีใดๆ จะต้องไม่ทำลายเสถียรภาพและความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียน ซึ่งหมายความว่าประเทศสมาชิกที่ไม่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการเข้าไปมีส่วนร่วมใดๆ ในการแก้ไขปัญหา

นอกจากนี้ ขณะที่ประเทศสมาชิกอาเซียนขาดแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน กลับเป็นประเทศภายนอกอาเซียนที่เข้ามามีอิทธิพลและสร้างแรงจูงใจให้กับประเทศสมาชิกอาเซียนเข้ามามีส่วนร่วมร่วมกัน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในประเด็นปัญหาเรื่องโจรสลัด โดยญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกที่เสนอการแก้ไขปัญหาโจรสลัดในน่านน้ำบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) หลังจากการประชุม ASEAN + 3 ซึ่งในขณะนั้นเรือสินค้าญี่ปุ่นต้องประสบกับภัยโจรสลัดในน่านน้ำบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บ่อยครั้ง ซึ่งญี่ปุ่นเป็นผู้ผลักดันในการจัดการประชุมเรื่องภัยโจรสลัดในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) กับ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมกับบังคลาเทศ จีน ฮองกง อินเดีย เกาหลีใต้ และศรีลังการวมถึงผลักดันโครงการที่มีชื่อว่า “Asia Anti-Piracy Challenges 2000” นอกจากนี้รัฐบาลญี่ปุ่นเองยังเข้ามามีส่วนร่วมกับอาเซียนอย่างจริงจังในการลงนามข้อตกลง Regional Cooperation Agreement on Combating Piracy and Armed Robbery against Ships in Asia (ReCAAP) ในปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) และนำมาบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2549 ค.ศ. 2006 ซึ่งภายใต้ข้อตกลงนี้ญี่ปุ่นเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงินและการฝึกซ้อมเพื่อต่อต้านภัยจากโจรสลัด อีกตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือการที่จีนเข้ามาผลักดันโครงการต่อต้านการค้ายาเสพติดกับไทย ลาว และพม่า เพื่อต่อต้านยาเสพติดที่ขนผ่านมณฑลยูนนานทางใต้ของประเทศจีนโดยมีความพยายามจัดตั้ง ASEAN and China Cooperative Operations in Response to Dangerous Drugs (ACCORD) ในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) และปรับปรุงใหม่ในปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) อย่างไรก็ตาม โครงการ ACCORD ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงทั้งการนำไปใช้และการปฏิบัติงานร่วมกัน

บทส่งท้าย

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ต้องยอมรับว่าการสร้างประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงนั้นเป็นเรื่องยาก แต่ก็ไม่ใช่จะเป็นไปไม่ได้เพราะความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยความมั่นคงนอกกรอบนั้น ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นและยังคงมีช่องทางที่จะหาความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่มาก แต่อาจจะต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ที่อาเซียนมี นอกเหนือไปจากความพยายามที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอาจจะต้องใช้แรงสนับสนุนหรือแรงกดดันจากภายนอกเช่นประเทศมหาอำนาจ อย่างเช่นญี่ปุ่นที่เข้ามามีบทบาทในเรื่องปัญหาโจรสลัด จีนเข้ามามีบทบาทในเรื่องการค้ายาเสพติด และสหรัฐอเมริกาเข้ามามีบทบาทในเรื่องการก่อการร้าย นอกจากนี้ จำเป็นต้องอาศัยแรงผลักดันจากความร่วมมือในเสาประชาคมอื่นร่วมด้วย โดยเฉพาะการนำประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมาเอื้อต่อการสร้างความร่วมมือในด้านความมั่นคง เพื่อปกป้องความเฟื่องฟูทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ หากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผลักดันให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานได้อย่างอิสระภายในกลุ่มประเทศอาเซียนได้สำเร็จ ประเทศสมาชิกอาจจำเป็นต้องสร้างกลไกหรือสถาบันร่วมกัน ในการออกกฎบังคับที่มีมาตรฐานร่วมในด้านกฎหมายการผ่านแดนหรือการย้ายถิ่นเพื่อป้องกันแรงงานผิดกฎหมาย การค้ายาเสพติด หรือกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ หรือความร่วมมือกันต่อต้านการก่อการร้ายและโจรสลัด เพื่อปกป้องความเจริญรุ่งเรืองของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น สุดท้ายแล้วเพื่อให้ประชาคมอาเซียนมีความมั่นคงถาวร ประเทศสมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกการเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียนให้กับประชาชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิเช่นนั้นอาเซียนก็จะกลายเป็นเพียงเวทีของนักการเมืองและพ่อค้าผู้มีอิทธิพลพบปะกันเหมือนอย่างเช่นที่เคยเป็นมา

ที่มา : เรียบเรียงจากบทความ “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2015 กับทฤษฎีการรวมตัวเชิงภูมิภาค : กรณีศึกษาเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติในอาเซียน” โดย พรพล น้อยธรรมราช นักวิเคราะห์เทคโนโลยีป้องกันประเทศ เข้าถึงข้อมูลได้จาก : http://dtad.dti.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=244:asean2015&catid=6:analysis&Itemid=11
ค้นข้อมูลวันที่ 13 พฤศจิกายน 2555